

Algemene Beschouwingen 2010, oktober 2009

Voorzitter,

De 7 vette en de 7 magere jaren. We gaan naar meer normale tijden toe in Nederland en de provincie en ergens komt dat tegemoet aan ons gevoel voor orde. Gewoon zuinig financieren en niet tegen de klippen op van alles en nog wat overhoop halen alleen omdat het financieel kan.

Bij deze Algemene Beschouwingen zou ik vooral in willen gaan op de visie van D66 op de toekomst van Brabant. Wat vinden wij zo belangrijk dat we erin willen blijven investeren ook al zitten we financieel moeilijk. In ieder geval niet Gratis of Extreem Goedkoop Openbaar Vervoer om dat meteen maar aan te geven. Tot nu toe zijn wij niet onder de indruk van de resultaten van de pilots.

Zoals u van ons gewend bent breken wij een lans voor kenniseconomie, innovatie en onderwijs. En dat, om dat nog maar eens heel nadrukkelijk te onderstrepen, niet omwille van kennis alleen, of van het nieuwe op zich, maar omdat we het in Brabant alleen kunnen redden als we de hele keten van kennis, kunde en kassa op orde hebben. Alleen als we de verbinding tussen de denkers en de doeners anders kunnen realiseren hebben we er ook echt wat aan. We hebben hier geweldige creatieve, innovatieve vakmensen, opgeleid aan bijzondere MBO's zoals De Eindhovense School, De Rooi Pannen, het Lucas College. De lijn tussen VMBO, MBO en HBO/universiteit moet stevig zijn en niet verticaal maar een elkaar inspirerend netwerk vormen. Wij zouden daartoe ondersteunend willen investeren in het verplaatsen van De Eindhovense School naar Strijp om een voorbeeld te noemen zodat daar een heel bijzonder cluster gerealiseerd kan worden.

Nieuw en anders ook in de werkvormen van de provincie. Tot mijn grote plezier zag ik in de PIB dat wij hier in huis echte 2.0 ambtenaren hebben. Daarmee heeft u goud in handen. Ik weet

niet of u hebt gezien wat het daar genoemde netwerk behelst (in dit geval ging het over crisisbeheersing) maar met die werkvormen bespaar je een giga hoeveelheid uren. In het licht van de toekomstige personeelsreductie zou ik daar maar eens heel goed naar kijken. Dit valt onder de nieuwe vorm van werken die hier eerlijk gezegd allang had horen te zijn. We hebben helaas nog maar een paar van die 2.0 ambtenaren is mij gebleken; houd ze in ere, laat ze missie-arbeid verrichten, richt cursussen in want alleen met die nieuwe manier van werken kan de provincie een positie behouden in het informatietijdperk. Anders blijven wij overal achteraan hobbelen, verspelen onze plek tussen alle andere organisaties die dan allang van veel meer op de hoogte zijn. Onze rol wordt dan het formeel afsluiten van trajecten waarbij de echte input en het denkwerk dan allang gedaan zijn.

Anders ook de manier waarop we naar kapitaal kijken. Het is beter het landschap ook als kapitaal te beschouwen. Als groen en ecologisch maar tevens als vestigingsfactor en economisch kapitaal. Zo innovatief is dat trouwens allang niet meer. Als het erom gaat de volgende generatie niet met financiële schulden op te zadelen moet dat ook voor landschap en water gelden. Wat kost het de volgende generatie om op te knappen wat wij nalaten. U zou dat eens moeten uitrekenen en begroten. Sowieso zou een begroting met dit soort winst- en verliesposten heel aardig zijn. Dan kun je bijvoorbeeld ook natuurcompensatie kapitaliseren. Lijkt me leuk om over na te denken en op een paar dossiers als pilot te laten zien. Wij pleiten er in ieder geval voor de oorspronkelijke waterplannen uit te voeren en zijn bereid daarvoor desnoods -als het echt niet anders kan- Essentmiddelen in te zetten. Niet als potverteren maar omdat wij van mening zijn dat kapitaal op die andere manier ook kapitaal blijft. En wellicht zelfs meer rendeert dan tegen een rente van 3,5%. In deze manier van denken voel ik me eigenlijk gesterkt door Betrokkenheid op afstand, van Telos uit juni 2009. Keer op keer wordt daarin de gebundelde waardecreatie genoemd: ecologische, sociale en economische waarden die samen het

kapitaal van Brabant uitmaken. In dat stuk staan veel zaken die voor D66 in haar visie op Brabant herkenbaar zijn.

Telos ziet een drietal speerpunten voor Brabant:
economische vernieuwing,
veerkrachtig landschap en
vitale verstedelijking.

Dat vertaalt zich in de focus op food and flowers tussen DB Eindhoven en Venlo en Weert. In Midden-Brabant treffen we als het ware een uitvergroete kenniscampus waar de trits kennis kassa uitgevoerd wordt. In West Brabant ligt de nadruk op logistiek en maintenance. Maar uiteraard speelt kenniseconomie overal een rol van niet te overschatten betekenis. Brabant moet het van slimme creatieve vakmensen hebben naast de bedenkers van de concepten.

Zoals de stand van zaken zich nu laat aanzien hoeven we geen internationale financiële Zuid-As, de noodzakelijke dienstverlening langs de A2 is voorlopig voldoende.

Omdat Jeugdzorg de afgelopen periode een speerpunt is geweest voor D66 wil ik nog wel aangeven wat onze opvattingen voor de toekomst zijn. Zolang wij als provincie een taak hebben op dit gebied zullen we die als het aan D66 ligt intensief uitvoeren. Grote steden zullen eerder in staat zijn Jeugdzorg eventueel over te nemen. Over kleine gemeenten, maken wij ons veel meer zorgen, ook of zelfs juist als zij onder centrumgemeenten gaan vallen. Functionele samenwerkingsverbanden zijn nl. vrijwel niet democratisch te controleren.

We gaan uit van de gedachte dat het financiële instrument niet altijd alles zegt of mogelijk maakt. Ook regels kunnen een sturingsinstrument zijn. Dat willen we o.a. in de commissie ZWC nader toelichten op het gebied van monumentenzorg. Je kunt anders naar monumenten kijken en op basis daarvan je beleid bepalen. Niet naar wat de oorsprong is van de monumenten, religieus of industrieel of zo, maar naar wat de toekomst is: de gebruiksfunctie en daarmee het maatschappelijk effect. Wat

hebben mensen er aan en wat doen ze ermee. Op basis daarvan bepaal je dan de beleidskeuze.

En het is die houding voorzitter, een houding van anders kijken en toekomstgericht werken die de visie van D66 op de toekomst weergeeft.